

Visszatekintés: a Falumúzeum története – negyedik rész

Az elmúlt évben ünnepeltük az új Falumúzeum átadásának a harmincadik és a múzeumalapításnak a negyvenötödik évfordulóját, ebből az alkalomból kérem, fogadják sok szeretettel emlékező írásom negyedik részét.

Tavaly szeptember 15-én *Surman István* népi fafaragó művész kiállításának ünnepélyes megnyitóját tartottuk a kulturális örökség napjainak társrendezvényeként (az erről készült fényképes beszámolót a lap októberi számában olvashatták). A Pista bácsi gyönyörű alkotásaiból készült kiállítás szeptember végéig volt látogatható, s igen sokan tekintették meg.

Október 6-án kiállítást készítettünk a tizenhárom aradi vértanú kivégzésének 163. évfordulója tiszteletére.

Október 13-án régóta tervezett történelmi sétánkat sikertelenül megvalósítanunk az Ezeréves kertbe, az egykori Nyír falu emlékművéhez. A kiránduláson mintegy hetven fő vett részt, főleg diákok, de felnőttek is szép számmal voltak. Rövid ismertetést *Szatmáry Zoltán*, az Isaszegi Múzeumbarátok Köre elnöke tartott az emlékműnél.

Október 19-én A magyar '56 lengyel szemmel címmel rendhagyó történelemórát tartottunk a Falumúzeum nagytermében. A megemlékezés előadója *dr. Dürr Sándor*, az MBK elnökségi tagja volt. Közreműködtek a Damjanich János Általános Iskola és a Klapka György Általános Iskola és AMI tanulói. Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc is szép példája volt a lengyel–magyar barátságnak, hiszen a lengyelek elsőként nyújtottak segítséget Magyarországnak.

Október 20-án tartottuk meg az új Falumúzeum átadásának harmincadik évfordulója alkalmából rendezett emlékkiállításunk megnyitóját. Köszöntőt mondott *Szatmáry Zoltán*, majd *Szmolicza József* gyűjteménykezelő röviden ismertette a Falumúzeum létrejöttének történetét. A nagyszámú közönség mellett megtisztelte jelenlétével megemlékezésünket *Hatvani Miklós* polgármester és számos képviselő is.

November 17-én rendezte meg az Isaszegi Múzeumbarátok Köre hagyományos lengyel délutánját a Falumúzeumban A mi szabadságunkért és a tiétekért! – Az 1830/31-es ún. novemberi lengyel felkelés hatása a magyar irodalomban címmel. A délután házigazdája *dr. Dürr Sándor*, a múzeumbarátok körének elnökségi tagja volt. Közreműködtek a Klapka György Általános Iskola és AMI tanárai és tanulói. Ez a lengyel délután is nagyszerűen sikerült, nagytermünk zsúfolásig megtelt a hallgatósággal. Köszönet érte *dr. Dürr Sándornak* és a művészetoktatási intézmény tanárainak és tanulóinak.

E rendezvényünk a csúcspontja volt az évfordulós megemlékezéseinknek. Köszönet a Wysocki Légión Hagományőrző Egyesületnek, hogy Budapestről eljöttek közénk, s a lengyel légió zászlajával és két légiós katonával megtisztelték rendezvényünket. Rendezvényünk után méltán és büszkén vallhatjuk magunkénak Zenon Tarnowski lengyel diplomata 1972-ben a Lengyelország című folyóiratban írt cikkének főmondatát: Isaszeg a lengyel–magyar barátság jelképe. Reméljük, hogy ez így lesz még sokáig, de nemcsak az ezeréves barátság kötelez erre bennünket, hanem Isaszeg lengyel múltja is. A legkorábbi említés erről *Galgóczy Károly*

Pest, Pilis és Solt törvényesen egyesült megye monographiája című munkájában (1876) olvasható. Ebben a szerző közli, hogy 1732-ben Isaszegen lengyelek telepedtek le.

November 24-én került sor az Időutazás a történelem nyomában című előadás-sorozatunk első részére Szarmaták békében és háborúban címmel. Rendezvényünk előadója *dr. Kulcsár Valéria* régész, a Szegedi Tudományegyetem docense volt. Megismerkedhettünk az Isaszegen is élt szarmaták szokásaival, ételével, ruházatával, életmódjával stb.

A művelődési otthon munkatársai kölesből készült finom ételkóstolóval lepték meg a gyerekeket és a felnőtteket egyaránt, valamint egy kézműves-foglalkozással is várták az érdeklődő fiatalokat, amelyen bőrből készíthettek karkötőt. Dr. Kulcsár Valéria régész nagyszerű előadásának is köszönhetően úgy érzem, hogy méltón emlékeztünk meg az elmúlt évben múzeumunk átadásának évfordulójáról.

Számos rendezvényünk zajlott a fent leírtakon kívül is, például a Múzeumi esték című vetített képes sorozatunk, *Notter Béla* szakszerű ismertetése mellett.

Én hiszem és vallom, hogy a település kulturális életében a Falumúzeum jelentős szerepet tölt be. A nehéz gazdasági helyzet ellenére is hiszek a fejlődésében, és bízom abban, hogy a Falumúzeum működése fenntartható lesz. Az Isaszegre látogató turisták és az isaszegiei is igénylik a város múzeumának, gazdag helytörténeti anyagának megtekintését.

Ezúton mondok köszönetet a Falumúzeum működéséhez, illetve az elmúlt évi jubileumi rendezvényeink sikeres lebonyolításához nyújtott támogatásért Hatvani Miklós polgármester úrnak, *dr. Székelyné Opre Mária* osztályvezető asszonynak, *Horváth Istvánnak*, a városüzemeltetés vezetőjének, *Verseczkyné Sziki Éva* igazgató asszonynak és munkatársainak, *Szatmáry Zoltánnak*, az Isaszegi Múzeumbarátok Köre elnökének, az elnökségnek és a tagoknak, a helyi iskolák igazgatóinak, tanáraiknak, diákjaiknak, a városi könyvtár vezetőjének és dolgozóinak, az Isaszeg Önkormányzati Tájékoztató szerkesztőségének és az isaszegi polgároknak.

Befejezésül Váci Mihály A mi ereklyéink című munkájából egy rövid részletet szeretnék idézni annak bizonyosságául, hogy miért is kell a „mi ereklyéinket” az utókor számára megőriznünk, miért is van szükség a múzeumra.

„...Csináljatok majd egyszer múzeumot azokból a villanyelekből, amelyeket a béresek sebes tenyere csiszolt üvegfenyesre. Gyűjtsétek össze majd azokat az istálló-ajtófélfákat, melyeket a nekitámaszkodó kocsislegények homlokai dörzsöltek gömbölyűre. Gyűjtsétek majd össze a katonaládákat, melyek két világháborút jártak be, és leltározzátok föl a szívszorítóan nyomorult kis kacatokat, egy cselédember minden istállóotthoni és lövészárokbá vitt, meghitt vagyónát. Gyűjtsétek össze majd a kenyérsütő lapátokat, a rozskenyerek kora hajnali dagasztóteknőit, a balták, kapák, kaszák nyeleit. Gyűjtsétek össze a régi szerszámnyeleket, ha kezet akartok szorítani azokkal, akiknek jogutódjai vagyunk a boldogságigényben. Gyűjtsétek össze a szerszámnyeleket, a mi ereklyéinket, melyekről még ma is süt, parázslík, fényesen ragyog sok-sok nemzedék erős, szigorú, kétségbeesett és biztató kézfogása. Állítsátok ki ezeket az ereklyéinket – ha csak jelképesen is – mindenütt és mindenkinek hozzáférhető módon, életünk keresztútjain. S időnként szorítsuk meg keményen ezeket az ereklyéket. Nagy szükség van rá.”

Ez a múzeumbarátok körének hitvallása, ez a Falumúzeum küldetése!

Szmolicza József gyűjteménykezelő